

زیر و بم ناوهای حاضر در رزمایش مرکب دریایی ۱۴۰۱

شاید برای شما جالب باشید که چه ناوهایی در رزمایش مرکب دریایی ۱۴۰۱ حضور داشتند، برای پاسخ این سوال با ما در این گزارش جذاب همراه شوید.

به گزارش سایت خبری پرسون، در رزمایش مرکب ۱۴۰۱ بین ایران و چین و روسیه، یگان‌های شناور سه کشور تمرین Photo Ex را انجام دادند و یک نوع آرایش جنگی خاص تحت فرماندهی مشترک برای رویارویی با دشمن فرضی را تمرین کردند.

خبرگزاری مهر؛ گروه سیاست: از زمان شکل‌گیری اولین تمدن‌های عظیم همواره قدرت دریایی یک کشور از ارکان اصلی قدرت ملی محسوب می‌شود. سلطنت بر دریاها امکان کشف و فتح سرزمین‌های جدید را فراهم می‌کرد و تجار را برای تجارت به سرزمین‌های دور می‌فرستاد.

به مرور مشکلات امنیتی مختلف گریبانگیر این کشتی‌ها شد و همین امر باعث شد تا حکومت‌ها به فکر تشکیل نیروی دریایی مستقل و تخصصی حول یک سازمان مشخص بيفتند. دقیقاً مشخص نیست اولین کشوری یا نهاد قدرتی که به سمت تشکیل نیروی دریایی رفت کدام کشور است، اما گزارش‌های معتبری حکومت‌های ایران، یونان و مصر را پیشرو در بنیان ریزی یک تمدن دریایی می‌داند.

توسعه نیروی دریایی به مرور ادامه پیدا کرد و کشتی‌سازی و استفاده از ظرفیت‌های مختلف برای بهره‌وری در دریا هم پای خود را به عرصه دریانوردی باز کرد. بسیاری نقطه عطف صنعت دریانوردی را انقلاب صنعتی می‌دانند چرا که بشر با ابزار صنعت بخت خود را در توسعه دریانوردی امتحان کرد و این پدیده خود انقلابی در صنعت دریانوردی محسوب می‌شود.

نتیجه ادغام تکنولوژی و فناوری‌های حاصل از انقلاب صنعتی با صنعت استراتژیک کشتی‌سازی و دریانوردی آن‌قدر بالا بود که «آلفرد ماهان»، دریانورد نظامی و تاریخ‌دان آمریکایی در سال ۱۸۹۰ از نیروی دریایی قدرتمند به‌عنوان کلید قدرت‌های جهانی نام برد. به اعتقاد او در این عصر دریاها بیش از این‌که نقشه جدایی سرزمین‌ها از هم را بازی کنند وظیفه پیوند آن‌ها با هم را دارند و بر همین اساس در کتابی تحت عنوان «تأثیر و نفوذ قدرت دریایی در تاریخ» منتشر شد از ۶ مؤلفه اصلی:

۱. موقعیت جغرافیایی

۲. ویژگی‌های طبیعی

۳. حلول طول و ساحل و سمت

۴. جمعیت

۵. خصوصیات ملی

۶. خط و مشی حکومت و رهبران سیاسی

به‌عنوان عوامل قدرت دریایی یک کشور نام برد.

نظریه وی روی دولت‌ها مؤثر واقع شد و همین نظریه مبنای توسعه نیروهای دریایی نوین کشورهای اروپایی و آمریکا در بازه زمانی ۱۸۹۰ تا ۱۹۱۴ (شروع جنگ جهانی اول) شد. بسط میدان نبرد جنگ جهانی اول به آب‌ها و اقیانوس‌ها خود دلیلی بر اهمیت نیروی دریایی در دنیای جدید است.

لزوم حفظ و تأمین امنیت کریدورهای دریایی دولت‌ها را مجاب کرد تا نیروهای مخصوص برای ارائه خدمات دریایی به ناوگان تخصیص دهند. نیروهای ویژه عملیات در دریاها به موازات توسعه دریایی کشورها تشکیل شدند تا ضمن حفظ امنیت بتوانند خدمات درمانی فنی و تجاری به کشتی‌ها و خدمه ارائه کنند. نیروی دریایی ایران هم از دیرباز به تأمین مسئله تجارت در کشور مشغول بوده است.

تا قبل از جنگ جهانی دوم عملاً مسئله مورد تنش که لزوم برخورد نیروی دریایی را داشته باشد وجود نداشت اما اولین تنش‌ها به اشغال ایران در ۱۳۲۰ برمی‌گردد که ناوگان دریایی ایران توسط ناوگان هوایی و نیروی دریایی انگلستان مورد حمله قرار گرفت و بنادر نظامی و تجاری کشور مورد یورش ناوگان متفقین قرار گرفت و ضربه اساسی به تجارت دریایی و شاکله نیروی دریایی کشور وارد شد. در آن برهه، نیروی دریایی ازهم‌پاشیده و ناوگان محدود تجاری ایران هم از حالت عملیاتی خارج شد.

مرحله بعدی تنش دریایی ایران دوباره بین ایران و انگلستان بود که نفت‌کش ایتالیایی رزماری حامل نفت ایران که به مقصد ایتالیا عازم شده بود توسط انگلستان توقیف شد و در آن زمان دولت ایران جز محکوم کردن این اقدام انگلیسی‌ها نتوانست اقدام خاصی انجام دهد.

بعد از انقلاب اسلامی و با وقوع جنگ تحمیلی درگیری سنگینی در دریاها ایجاد شد که از همان زمان بحث ایجاد یک شبکه تأمین امنیت دریایی در کشور مطرح شد. در مرحله اول بنا را بر این گذاشتند تا نیروی دریایی ارتش محموله‌های تجاری کشور را از مناطق پرمناقشه اسکورت کند تا از گزند حملات میراژهای فرانسوی و موشک‌های مه‌لک «اگزوسه» (Exocet) در امان بمانند. مسئله اسکورت محدود به جنگ با طرف عراقی نشد و از اواخر جنگ که وارد عرصه نبرد مستقیم با امریکایی‌ها تحت جنگ موسوم به جنگ نفت‌کش‌ها دشمن جنایتکار مستقیماً ناوگان تجاری کشور را مورد حمله نظامی قرار می‌داد.

ناوگان دریایی ارتش و سپاه تحت یک شبکه یکپارچه و مشترک تأمین امنیت کشتی‌های خودی را بر عهده گرفتند و همواره با رشادت به مقابله با مهاجمان آمریکایی و عراقی می‌پرداختند. همچنین اقدام به تأمین امنیت سکوها نفتی می‌کردند تا مانع از یورش طرف آمریکایی به تأسیسات نفتی کشور شوند نیروی دریایی ارتش و سپاه در حملات آمریکایی‌ها به ناوگان تجاری کشور متحمل خساراتی هم شدند و شهدایی را تقدیم این راه کردند. ناو سهند در طی عملیاتی موسوم به آخوندک مورد حمله ناوگان دریایی آمریکا قرار گرفت و پس از یک نبرد نابرابر و شجاعانه موشک‌های آمریکایی سهند را مورد برخورد قرار دادند و سهند به همراه خدمه‌اش آسمانی شدند.

بعد از پایان جنگ نفت‌کش‌ها، جنگ اول خلیج فارس آغاز شد و بار دیگر منطقه جنگی شکل گرفت و طرفین جنگ جدید صدام حسین و ائتلاف آمریکایی بودند و به‌منظور در امان ماندن کشور از آتش جنگ که کل منطقه را گرفته بود ناوگان دریایی ارتش متشکل از ناوهای کلاس «الوند»، «بایندر» و «کمان» و نیروی دریایی سپاه به وسیله ناوچه‌های کلاس تندر تأمین اسکورت کشتی‌های ایرانی در مناطق خطرناک را برعهده گرفتند.

شرایط نسبتاً با ثبات بود که از اواسط دهه ۸۰ مشکل دیگری گریبانگیر ناوگان تجاری کشور شد. کشتی‌های تجاری کشورهای مختلف در منطقه سواحل دریای سرخ و خلیج عدن گزارشاتی را از حملات و تقرب قایق‌های مشکوک تندرو داشتند که از همان زمان بحث ظهور دزدی دریایی نوین مطرح شد.

اما در پاسخ به این سوال که این قایق‌ها از کجا می‌آمدند، باید گفت که ریشه حضور این قایق‌ها را باید در جنگ دوم داخلی سومالی پیدا کرد. زمانی‌که جنگ داخلی به اوج خودش رسید به‌طوری‌که علاوه بر این‌که بسیاری از مشاغل محلی در آتش جنگ نابود شدند و با آتش‌افروزی شرکت‌های تولیدکننده سلاح این جنگ در تمامی ابعاد دولت‌های آفریقایی را درگیر خودش کرد.

گستره جنگ تا سقوط برخی دولت‌ها هم پیش رفت و چندین گروه نظامی خودخوانده که توسط ارتشیان فراری یا باقی‌ماندگان در پادگان‌ها پس از سقوط دولت ایجاد شده بود اعلام موجودیت کردند.

این گروه‌های میلیشیایی دست به خرابکاری و اقدامات مسلحانه زدند و خرابی‌های جنگ را بیشتر به رخ کشیدند.

هم‌زمان دولت آمریکا اقدام به دفن زباله‌های اتمی خود در آب‌های سومالی کرد و این اتفاق باعث وقوع فجایعی زیست‌محیطی شد و علاوه بر بعد زیستی آن باعث نابودی مشاغل وابسته با دریا و علی‌الخصوص ماهیگیری شد که منبع ارتزاق بخش قابل‌توجهی از مردم سومالی بود.

درنهایت با اتحاد ماهیگیران از کار بیکار شده و این گروه‌های میلیشیایی گروه‌های دزدی دریایی از سومالی پا به عرصه وجود گذاشتند و در منطقه دریای سرخ و دریای عرب و باب‌المندب اقدام به حمله به کشتی‌های تجاری می‌کردند.

لازم به ذکر است باب‌المندب مهم‌ترین منطقه دریایی در جهان محسوب می‌شود و روزانه بیش از دو میلیون بشکه نفت از این منطقه عبور می‌کند و بخش قابل‌توجهی از محموله‌های دریایی کشور ما هم از این منطقه عبور می‌کند با شروع حملات از سال ۱۳۸۳ ابتدا سیاست فاصله گرفتن و رعایت حداکثری فاصله با سواحل سومالی و رعایت حداکثری پروتکل‌های حفاظتی و گاهاً اسکورت محدود ناوگان تجاری و یا استقرار برخی نیروهای نظامی روی ناوگان تجاری گرفته شد تا این‌که نیروها و دزدان دریایی به اخطارها توجه نکردند و حجم حملات بالا رفت و نوع تسلیحات آن‌ها هم پیچیده‌تر و درصد تخریب آن‌ها هم بالاتر رفت. از سال ۱۳۸۷ فرماندهی نیروهای مسلح ایران تصمیم به اسکورت صددرصدی کشتی‌های داخلی و خارجی و برخورد مستقیم با دزدان دریایی گرفت و سیاستی اتخاذ شد تا همواره یک ناوگروه نیروی نظامی در آن منطقه (دریای سرخ) مستقر شود در سال ۱۳۸۸ ناوگروه دوم نیروی دریایی ارتش با نام ناوگروه شهید نقدی به‌منظور مقابله با دزدان دریایی و اسکورت کشتی‌های ایرانی به منطقه باب‌المندب اعزام شد.

همان‌طوری‌که پیش‌تر گفته شد بحث کمک بین‌المللی از شناورها و ارائه خدمات امنیتی، درمانی، فنی و سوخت‌رسانی از خدمات ارائه‌شده در سطح بین‌المللی به شمار می‌روند. خدماتی که معاهدات و سازمان‌های مشخصی به‌منظور ارائه آن‌ها در جای‌جای دنیا تشکیل شده‌است تا در مواقع اضطراری و پس از اعلام نیاز کشتی‌ها نزدیک‌ترین کشتی‌های نظامی و غیرنظامی به کمک آن‌ها بشتابند.

از سال ۱۹۴۸ سازمان بین‌المللی دریانوردی موسوم به «ایمو» تأسیس شد تا روی اجرایی شدن کنوانسیون‌ها و معاهدات جهانی در حوزه دریایی نظارت داشته باشد. می‌توان به کنوانسیون امداد و نجات دریایی مصوب سال ۱۹۷۹ اشاره کرد که با تأیید مجلس و شورای نگهبان از سال ۱۳۷۳ جمهوری اسلامی ایران در آن عضویت دارد.

همچنین کشتی‌های مخصوص عملیات نجات دریایی و امدادرسانی و کشتی‌های تخصصی عملیات اطفای حریق دریایی تولید شده‌اند و همچنین کشورهای صاحب ناوگروه نظامی متعهد شدند در صورت مشاهده فعالیت غیرعادی یا درخواست کمک هر کشتی در دریا به آن خدمات امنیتی ارائه کنند و آن را در برابر حملات دزدان دریایی محافظت کنند. همچنین کشورهای صاحب بنادر مشرف بر اقیانوس‌ها هم متعهد شدند یک‌کشتی‌های سنگین تخصیص دهند تا در صورت وقوع حادثه یا از کار افتادن کشتی‌ها درون اقیانوس‌ها و آب‌های آزاد آن‌ها را تا نزدیک‌ترین بندر یکدک بکشند تا آن

کشتی بتواند از خدمات فنی استفاده کند و دوره تعمیرات خود را بگذراند و عملیات خود ادامه دهد.

خارج از معاهدات بین‌المللی دریانوردی که تحت نظارت سازمان بین‌المللی دریانوردی (IMO) تدوین شده‌است دولت‌ها اقدام به تخصیص ناوگروه‌های نظامی لجستیکی کردند تا با انتقال نیرو و تجهیزات متناسب در کل نقاط دنیا بتوانند پوشش سرتاسری لجستیکی اعم است امنیتی فنی درمانی دریایی و خدمات دولتی به پرسنل ارائه دهند و جلوی کوچک‌ترین اخلاف در خطوط تجاری دریایی خود را بگیرند.

جمهوری اسلامی ایران هم از این قاعده مستثنی نبوده و از سال ۱۳۸۸ بطور مداوم اقدام به اعزام ناوگروه‌های مختلف به مناطق پر مناقشه نمود تا بتواند جلوی هرگونه تنش در تجارت دریایی کشور را بگیرد. یکی از موارد دیگر در تأمین تجارت دریایی بحث انعقاد معاهده با کشورهای نظامی دوست و همسو و در راستای تأمین امنیت و پشتیبانی از ناوگان دریایی یکدیگر است. در زمینه سیاسی سازمان مشترک بین‌المللی و در زمینه اقتصادی تأسیس بانک‌ها و بیمه‌های مشترک دریایی و در زمینه فنی‌مهندسی هم برگزاری دوره‌های تعمیر و نگهداری و ارائه خدمات فنی به ناوگان یکدیگر در شرایط بحرانی و همچنین در زمینه نظامی که متضمن مهم‌ترین رکن تجارت در دریاها یعنی امنیت دریایی است اقدام به انعقاد معاهدات و همکاری‌های مشترک نظامی می‌کنند به‌طوری‌که نیروهای مسلح در کشورها تحت یک فرماندهی و سازوکار مشخص اقدام به برگزاری مانورها و تمرینات مشترک دریایی می‌کنند تا در صورت وقوع شرایط بحرانی یکدیگر را یاری دهند.

در حوزه نظامی سال ۲۰۰۸ کشورهای حاشیه اقیانوس هند اقدام به ایجاد یک فرماندهی مشترک اقیانوس کردند و بتوانند تحت نظارت یک واحد فرماندهی مشترک کشتی‌های جنگی این منطقه را در شرایط سریعاً به سمت مناطق سمت مناقشه دزدان دریایی یا مناطق تحت خطر مانند کشتی حادثه دیده دریایی یا مانند آتش‌سوزی یا نشت سوخت تحت امدادرسانی بفرستند و کشتی آسیب دیده مورد امدادرسانی قرار گیرد.

به منظور حفظ روابط دیپلماتیک و هماهنگی بیشتر ارتش‌ها سالانه مراسم‌ها و تمرینات مشترکی تحت عنوان IONS برگزار می‌شود که ایران هم به عنوان یکی از اعضای اصلی در این تمرینات نقش محور ایفا می‌کند.

بریکس، به دنبال ارتش مشترک

همچنین کشورهای بریکس اقدام به برگزاری تمرین مشترک بین ارتش‌های خود کرده‌اند و در حال برنامه‌ریزی برای بنیان ریزی یک ارتش مشترک هستند که در این زمینه هم افق روشنی برای جمهوری اسلامی ایران وجود دارد.

از سال ۱۳۹۸ ایران اقدام به برگزاری تمرینات مشترک دریایی با روسیه و چین نمود تا ضمن افزایش تجربه رزمی نیروی دریایی ارتش و نیروی دریایی سپاه با تاکتیک‌ها و تسلیحات نظامی این دو کشور، شیوه نبرد و برخورد دو ابر قدرت با موارد امنیتی و حادثه‌ای مورد تحلیل و ارزیابی قرار گیرد. همچنین با برگزاری مانورها و برگزاری برخورد با دزدان دریایی و آزادسازی کشتی‌های تسخیر شده توسط دزدان دریایی و مانورهای اطفای حریق مشترک مانع از تسریع آتش به باقی کشتی‌ها شدند.

نگاهی به رزمایش مرکب ۱۴۰۱

رزمایش مرکب کمر بند دریایی ۱۴۰۱ بین ایران و چین و روسیه امسال از بامداد ۲۶ اسفند آغاز شد و در روز نخست رزمایش مأموریت امدادرسانی به کشتی‌های تحت حمله یا حادثه دیده انجام شد و ناو سهند با ارسال کد مورس به وسیله چراغ اضطراری تعبیه شده روی عرشه کشتی، اعلام درخواست کمک و شرایط اضطراری SOS می‌کند.

این پیام به وسیله چراغ ارسال می‌شود چون در شرایط اضطراری ممکن است بدلیل حادثه حمله از سوی مهاجمان تمام شبکه تولید برق و ژنراتورها از کار بیفتند و شبکه بی‌سیم و با سیم ارتباطی بین کشتی‌ها مختل شود. در مرحله نخست سهند چراغ شرایط اضطراری و تحت حمله بودن را مخابره می‌کند و در مرحله بعدی ناوگان حاضر در منطقه متشکل از ۳ کشور ایران چین و روسیه اقدام به اجرای آتش علیه اهداف هوایی مهاجم می‌کنند تا ناو تحت اسکورت را از هر گونه حمله پرنده‌های دشمن مصون نگه دارند. در دل تاریکی شب اهداف هوایی مختلف مورد رهگیری و انهدام قرار گرفتند و این مرحله با موفقیت انجام شد.

در این رزمایش همچنین یگان‌های شناور ایران روسیه و چین تمرین Photo Ex را انجام دادند که طی این تمرین یگان‌ها فورمیشن تهاجمی حمله به دشمن را تمرین می‌کنند و یک نوع آرایش جنگی خاص تحت فرماندهی مشترک برای رویارویی با دشمن فرضی را تمرین کردند.

در ادامه رزمایش مرکب پدافندی عملیات مشترک به محوریت مبارزه با دزدان دریایی و مقابله با پدیده تروریسم دولتی انجام شد که نیروهای مشترک ایران، روسیه و چین اقدام به عملیات مشترک علیه دزدان دریایی (درون رزمایش) و بازپس گیری کشتی دزدیده شده کردند که با موفقیت انجام شد. طی این عملیات نیروهای ایرانی با هلی برن روی کشتی دزدیده شده به وسیله بالگرد سی کینگ و نیروهای روسیه و چین به وسیله قایق وارد کشتی شدند و دزدان دریایی را دستگیر کردند.

همزمان در بخش دیگری از رزمایش مسله اطفای حریق دریایی تمرین شد و بالگرد میل ۱۷ نیروی دریایی سپاه به مأموریت آتش نشانی اعزام شد و روی ناو دلوار ارتش مأموریت اطفای حریق انجام داد و با موفقیت آتش تعبیه شده روی عرشه ناو دلوار را خاموش کرد.

این رزمایش امروز با رژه واحدهای حاضر در رزمایش به اتمام رسید و تمامی ناوگان حاضر در رزمایش رو به روی ناو سرفرماندهی ایرانی جماران رژه رفتند و رزمایش به طور رسمی پایان یافت.

ناوشکن بایندر: این ناوشکن در طول عمر خود در عملیات‌های مختلفی از جمله درگیری مرزی در سال ۴۷ با کشور عراق، درگیری در جزایر سه‌گانه در سال ۵۳، حفاظت از آب‌های سرزمینی در محدوده عملیاتی منطقه دوم دریایی بوشهر، حضور در جنگ ۸ ساله و حفاظت از منافع اقتصادی کشور در جزیره خارک شرکت داشته است.

همچنین این ناوشکن تأثیر بسزایی در نبرد ارتش با دزدان دریایی و تأمین امنیت دریایی ناوگان تجاری ایران دارد.

این ناوشکن ۸۳.۳ متر طول و ۱۰ متر عرض دارد و ارتفاع آن تا عرشه اصلی ۲۳ متر بوده و ۱۱۳۵ تن وزن و سرعتی بالغ بر ۲۰ گره دریایی را داراست.

این ناوشکن با تلاش متخصصان نادجا تعمیر اساسی و بازسازی و خرداد سال ۱۳۹۲ مجدداً به ناوگان نیروی دریایی ملحق شد.

در روند تعمیرات این ناوشکن، ۸ هزار قطعه بومی سازی، ۳۲۰۰ قطعه سرویس، ۲۵۰۰ قطعه معیوب تعویض، ۱۷۰ سامانه مورد تعمیرات اساسی و بیش از ۹۸ سامانه منصوب روی شناور بهینه‌سازی شد.

همچنین نزدیک به ۶۰ تن فولاد دریایی این ناوشکن تعویض و در موتورهای اصلی این ناوشکن تعمیرهای اساسی صورت گرفته است.

ناوشکن سهند: سهند سومین کشتی ساخته شده از کلاس موج است که در ناوگان جنوب عملیاتی است.

۴ موشک برد متوسط ضد ناو (۱۲۰ الی ۳۰۰ کیلومتر)، ۲ موشک برد متوسط پدافندی (صیاد)، توپ ۷۶ میلی متری (فجر) و سامانه دفاع نزدیک توپخانه ای ۳۰ میلی متری (کمند)، ۶ غلاف پرتاب اژدر سلاح‌های اصلی این ناو محسوب می‌شوند.

شکل ۲ ناوشکن سهند با شماره بدنه ۷۴ که در محل رزمایش حاضر است

ناو لجستیکی گناوه از کلاس هندیجان: این ناو هم قابلیت رزمی دارد و هم در مأموریت‌های لجستیکی ایفای نقش می‌کند. گناوه به ۴ موشک ضد کشتی نور مجهز است.

شکل ۳ ناو گناوه از کلاس هندیجان که به موشک‌های ضد کشتی مسلح شده است

کاتاماران شهید ناظری: ناو پشتیبانی شهید ناظری یک ناو با طراحی بدنه کاتاماران است.

این ناو می‌تواند با این طراحی بدنه استاندارد تا ۶ فورس و بیشینه ۷ فورس دریایی را هم تحمل کند. شهید ناظری ساخت کارخانجات وابسته به نیروی دریایی سپاه است و ناو سرفرماندهی سپاه محسوب می‌شود.

شکل ۴ ناو شهید ناظری که توانایی حمل یک فر. ند بالگرد شاهد ۲۷۸ یا بل ۲۰۶ امریکایی را دارد

کروبوته ناصر: اولین نسخه تولیدی در اسفند ۸۹ تحویل سپاه شد.

تولید کننده آن صنایع کشتی سازی اروندان است.

این کشتی پشتیبانی ۳۳ متر طول دارد و ۸ متر عرض دارد.

توانایی حمل ۸۶ سرباز را دارد و می‌تواند نقش پایگاه موقت پشتیبانی را هم ایفا کند.

سازه آن کاملاً آلومینیومی است و ۱۵۰۰ کیلومتر برد عملیاتی دارد.

فارغ از نقش پشتیبانی در نقش ناو آتش نشان هم کاربرد دارد و خط اول عملیات‌های اطفای حریق نظامی به شمار می‌رود.

در نقش سکوی پدافندی متحرک دریایی هم به کار می‌رود و یک سامانه سوم خرداد یا ۹ دی می‌تواند روی آن مستقر شود و در شرایط نبرد نقش شناور پدافندی را ایفا کند.

شکل ۵ ناو لجستیکی کلاس ناصر که در مأموریت‌های اطفای حریق ایفای نقش می‌کند.

ناوچه موشک انداز زره از کلاس سینا: این ناوچه ساخت ایران، نسخه ناوچه‌های فرانسوی کلاس کمان است که در ناوگان جنوب فعال است.

۴ لانچر موشک کروز ضد ناو، توپ ۷۶ میلی متری فجر-۲۷، توپ ۴۰ میلی متری فتح و ۲ تیربار ۱۲.۷ مم بدنه تسلیحاتی زره ساخت ایران را شکل می‌دهند.

شکل ۶ ناوچه زره با شماره بدنه پی ۲۳۵ در حین خوش آمد گویی در شناورهای حاضر در رزمایش

۴ لانچر موشک کروز ضدناو، توپ ۷۶ میلی متری فجر-۲۷، توپ ۴۰ میلی متری فتح و ۲ تیربار ۱۲.۷ مم روی این شناور نصب شدند.

ناوچه موشک انداز تندر: ناوچه‌های سبک سپاه که به ۴ لانچر موشک کروز ضد ناو قدیر با برد ۳۰۰ کیلومتر، توپ ۲ لول ۲۳ میلی متری ZU-۲۳-۲، توپ ۲ لول ۳۰ میلی متری AK-۲۳۰ و تیربار ۱۲.۷ مم W۸۵ مجهز هستند.

ناوشکن روسی گورشکوف: این ناو مدرن روسی از سال ۲۰۱۸ وارد خدمت شده است و یک ناو چند منظوره به شمار می‌رود، از مبارزه با اهداف پرنده تا نبرد تخصصی ضد زیردریایی.

شکل ۷ ناو روسی گورشکوف که به همراه ناو پشتیبانی کلاس کادا در رزمایش حاضر هستند

ناوشکن تایپ ۵۲ دی ال چینی: ناو شکن ساخت چین که از سال ۲۰۲۰ (نسخه دی ال) در چین وارد خدمت رزمی شد. این ناوشکن از پیشرفته‌ترین ناو های جنگی چینی‌ها محسوب می‌شود که در رزمایش حاضر است.

منبع: مهر